

nelse over alle de Ejendomme, som der ere paalagte Forpligtelser af særlig Art, hvilke Ejendomme der ere Hovedgaarde, hvilke der have Hovedparcelforpligtelser, hvilke der ere Pligthuse eller Statshusmandsbrug, hvilke Skove der have Fredskovforpligtelser, i det hele alle Ejendomme med særlige Forpligtelser, f. Eks. ogsaa med Hensyn til Lodsmærker eller Fyr eller lignende. Denne Fortegnelse burde udarbejdes kommunevis, ligesom den bør ligge til Eftersyn i Kommunerne i nogen Tid, for at der eventuelt kan gøres Indsigelse imod den. Jeg tror, at der er Trang til at faa en saadan Fortegnelse udarbejdet, thi jeg ved, at der rundt i Landet hersker stor Usikkerhed paa dette Omraade, særlig med Hensyn til, hvilke Skove der have Fredskovforpligtelser. Jeg har endogsaa hørt, men jeg tør ikke sige, om det er rigtigt, at man ved Lejlighed har brugt den Fremgangsmaade, at man, naar man ønskede Udstykningsapprobation paa en Ejendom, hvortil der hørte Skov, om hvilken man ikke vidste, om den havde Fredskovforpligtelse eller ej, har gjort Approbation afhængig af, om vedkommende Ejer vilde udstede en Deklaration om, at hans Skov havde saadan Forpligtelse. Jeg synes, det er en meget urigtig Fremgangsmaade saaledes paa en Maade at tvinge Ejeren til at udstede en saadan Deklaration. Jeg finder det derfor meget ønskeligt, om man fik en Fortegnelse over alle de Ejendomme, som der paahviler særlige Forpligtelser.

Endvidere vil jeg gerne rette et Spørgsmaal om Forstaaelsen af et Punkt i § 1, hvor den omhandler, hvad der forstaaes ved en samlet Ejendom. Der staar bl. a., at der ved en samlet Ejendom forstaaes Jorden under flere Matrikelnumre, „naar disse ere vurderede til Ejendomsskyld til Staten som en samlet Ejendom“. Naar de ere vurderede til samlet Ejendomsskyld, regnes de altsaa som samlet Ejendom, og saa skal der, saa vidt jeg forstaaer, fremskaffes en ny Udstykningsapprobation, hvis man sælger en af Parcellerne. Nu kender jeg mange Eksempler paa Ejendomme, som ere blevne udstykkede sidste Aar, hvor der er blevet udstykket flere Parceller; en Del af disse ere maaske solgte, men der henligger endnu nogle usolgte tilbage. Den Gang vi fik Ejendomsskylden, have Ejerne selvfølgelig ikke gjort gældende, at disse Parceller skulde vurderes særskilt, men de have faaet hele den samlede Ejendom vurderet under et. Er det da Meningen, at der, hvis der efter denne Lovs

Vedtagelse sælges nogle af disse Parceller, som ere udstykkede for et Aar eller to siden, saa skal søges Udstykningsbevilling igen? Jeg synes, det efter Paragraffens Bestemmelse maa være saaledes. Men hvis det er rigtigt, vilde jeg meget anbefale en Ændring dertil, thi naar nogen har faaet Udstykningsapprobation og faaet en Parcel matrikuleret for et Aar eller to siden, synes jeg dog, at det vilde være Uret, om der paa ny skulde indsendes Ansøgning om Udstykningsbevilling af den samme Parcel.

§ 2 omhandler, hvor stort Jordtilliggende der skal være ved Hovedgaarde og ved Hovedparceller til Bøndergaarde. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) mente jo, at vi skulde se at komme noget længere ned med de Fordringer, der stilles med Hensyn til det Jordtilliggende, der skal være ved Ejendomme. Det kan ogsaa godt være, hvad jeg kunde ønske, at vi ikke for Tiden kunne komme helt bort fra saadanne Forpligtelser og faa Baandene helt løste. Men jeg maa da være enig med ham i, at vi maa absolut meget længere ned i Fordringen om Jordtilliggende. Da man for 100 Aar siden paalagde Ejendommene disse Forpligtelser, at de skulde have et bestemt Jordtilliggende, gik man jo ud fra, at dette Jordtilliggende skulde være et saadant, at en Familie kunde leve deraf. Men der er jo stor Forskel paa, hvor stor en Jordlod der den Gang skulde til for at føde en Familie og nu. Nu gaa vi ud fra, at der paa de Statshusmandslodder, der nu oprettes, og som mange Gange ikke ere mere end 2—3 Tdr. Land boniteret Jord, kan leve en Familie. Men saa maa man ogsaa med Hensyn til de Baand, der efter § 2 paalægges, kunne gaa længere ned, end der foreslaas, og jeg vil haabe, at man kan komme betydeligt længere ned. Hvis en saadan Fortegnelse, som jeg foreslog udarbejdet over Ejendomme, der have særlige Forpligtelser, bliver indført, saa kan hele det store Punktum i § 2 om, hvad der forstaaes ved Selvejergaarde, udgaa.

§ 3 indeholder de Tilfælde, hvor Landbrugsministeren er bemyndiget til at fravige de i § 2 fastsatte Indskrænkninger. Der staar deri til sidst, at Ministeren kan fravige disse Bestemmelser: „naar der efter Landbrugsministerens Skøn foreligger ganske særlige Forhold, der kunne gøre Udstykningen ønskelig, saasom den ubetydelige Størrelse af den Parcel, der agtes fraskilt Ejendommen i Forhold til dennes Areal“. Jeg ved ikke, om derunder ogsaa